

РЕШЕНИЕ

№ 13899

гр. С, 12.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 59 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **СТАНИМИР Н. ЙОРДАНОВ
КЮЛЕРОВ**

при участието на секретаря **З Р. Т**
като разгледа докладваното от **СТАНИМИР Н. ЙОРДАНОВ КЮЛЕРОВ**
Гражданско дело № 20221110169551 по описа за 2022 година

Предявен е иск по чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ.

Ищеца ... "ФИРМА" ЕАД, с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление АДРЕС, представявано от Н Д Ч и Т И – изпълнителни директори, чрез адв. А. С. от САК, със съдебен адрес АДРЕС, твърди в исковата си молба, **че заплатил застрахователно обезщетение в размер на 138, 64 лева по договор за застраховка "Каско Стандарт" за вреди на л.а. „..." с ДК № ..., управляван от И. И. П., настъпили при ПТП на 09.04.2022 г. в гр. С – попадане в дупка на пътя, необозначена като препятствие и небезопасена по съответния ред, вследствие което били увредени предна лява гума и джанта на автомобила. Твърди, че щетите са в пряка и непосредствена последица от неизпълнение на задълженията на лицата, натоварени от ответника за поддържане на пътното платно в АДРЕС. При така очертаните факти ищеца поддържа, че на основание чл. 411, ал.1 КЗ, във вр. с чл. 19, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, и във вр. с чл. 49 и 50 и във вр. чл. 45 ЗЗД, след заплащане на застрахователното обезщетение, в размер на 70, 35**

лева застрахователят встъпва в правата на застрахования, срещу юридическото лице, което носи отговорност за причинени вреди от виновното противоправно деяние (действие или бездействие) на служители, на които е възложено задължението да поддържат общинските пътища. В съдебно заседание исковете се поддържат.

Ответника С О, с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. С, ул. „...“ № ..., представляван от Й Ф, в срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е подал писмен отговор до съда, в който навежда подробни възражения по съществото на спора, като оспорва иска както по основание, така и по размер, и моли същия да бъде отхвърлен с присъждане на разноски по делото.

Съдът като прецени изложените твърдения във връзка със събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

1. Отделени като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелства: Доколкото между страните по делото не съществува спор, съдът счита, че безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелства са следните факти от обективната действителност, представляващи част от фактическия състав на иск по чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ:

- наличието на застрахователно правоотношение по застраховка "Каско Стандарт" относно лек автомобил марка/модел „...“ с ДК № ... с ищцовото дружество.
- изплащане от страна на ищеца на сумата в размер на 138, 64 лева на застрахованото лице.

2. По отношение на механизма на ПТП: Относно изясняване на механизма на ПТП съдът събра следните писмени и гласни доказателства – Заявление за изплащане на застрахователно обезщетение, съдебна автотехническа експертиза, изготвена от инж. Б. М., и показанията на свидетеля И. И. П. – водач на увредения автомобил. По делото е назначена и изготвена, съответно приета като доказателство като неоспорена от страните съдебна автотехническа експертиза, която в първия и втория си въпроси изследва най-вероятния механизъм от техническа гледна точка за настъпилото на 09.04.2022 г. ПТП и причините за него, както и са ли в причинно-следствена връзка с процесното ПТП нанесените щети по увредения автомобил. Съдът кредитира САТЕ в тази и част /1 и 2 въпрос/ като достатъчно обективна и ясна и даваща отговор на въпросите, които изследва.

Въз основа на така изброените доказателства съдът възприема следния механизъм на ПТП – на 09.04.2022 г., в гр. С, при движение М, при движение по АДРЕС и слизайки на АДРЕС, водача на лек автомобил марка/модел „...” с ДК № ... И. И. П. попада в дупка на пътя, необозначена като препятствие и небезопасна по съответния ред, вследствие което било причанено ПТП с имуществени щети – увредени предна лява гума и джанта на автомобила. Безспорно е по делото, че автомобила е бил управляван от свидетеля И. И. П., който е разпитан в съдебното заседание на 14.07.2023 г., доколкото един от основните спорни моменти е концентриран относно това дали процесното ПТП е настъпило вследствие попадането на автомобила в дупка на пътя, необозначена като препятствие и небезопасна по съответния ред, на територията на гр. С. Показанията на свидетеля са безпротиворечиви, точни и ясни, описват ясно фактическата обстановка, довела до ПТП, локализируют точно мястото на произшествието и доколкото са отразени в протокола от съдебното заседание, съдът няма да ги възпроизвежда дословно в настоящото решение. Направеното в този смисъл от страна на ответника С О възражение е неоснователно, тъй като обстоятелството, че при ПТП на пътното платно действително е имало небезопасен и необозначен участък от пътя в ремонт, се установява от разпита на свидетеля по делото. Вещото лице е категорично, че нанесените щети на автомобила се намират в причинно-следствена връзка с ПТП от 09.04.2022 г.

3. По отношение на стойността на щетите: Отговор относно изясняване на въпроса за стойността на щетите дава трета задача на приетата и приложена като доказателство по делото САТЕ, а именно – 138, 64 лева.

Посредством така ангажираните кореспондиращи помежду си доказателства, противно на възраженията на ответника, се установява произшествието да е настъпило именно вследствие препятствие на пътя, изразяващо се в небезопасен и несигнализиран участък от пътя в ремонт, по смисъла на § 1, т.19 от ДР на ППЗДВП, независимо от това дали се касае за дупка като участък от пътното платно с нарушена паважна или асфалтова настилка или за неукрепена отломка от тази настилка, като настъпването му не се дължи на скоростта на движение на автомобила, като препятствието на пътя е било и непредвидимо. Не е налице съпричиняване на ПТП, не се ангажираха доказателства в тази насока, такива индиции не дава и приетата и приложена по делото САТЕ. От друга страна по делото не се спори, че пътят,

на който е реализираното произшествието, е общински път по смисъла на чл.3, ал.3 от Закона за пътищата, поради което и на осн. чл.19, ал.1, т.2 и [чл.31 ЗП](#), задължена да осъществява дейностите по поддържането му е именно ответната С О, която е и била задължена съобразно [чл.13 ЗДвП](#) да означаи съответната дупка с необходимите пътни значи с оглед предупреждаване на участниците в движението. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по [чл.31 ЗП](#) и [чл.13 ЗДвП](#) чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В конкретния случай именно бездействието на последните по необезопасяването на пътя е довело и до неизпълнение на задължението по [чл.31 ЗП](#) и [чл.13 ЗДвП](#), поради което и на осн. [чл.49 ЗЗД](#) ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители. Ето защо съдът намира, че ищецът има основание за суброгация в правата по [чл.49 ЗЗД](#) на застрахования при него собственик на увреденото МПС срещу ответника.

Съгласно чл. 410, ал. 1 от ГПК с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу: 1. причинителя на вредата, в това число в случаите вреди, произтичащи от неизпълнение на договорно задължение, или 2. възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от Закона за задълженията и договорите, или 3. собственика на вещта и лицето, което е било длъжно да упражнява надзор върху вещта, причинила вреди на застрахования по чл. 50 от Закона за задълженията и договорите. Безспорно в процесния случай сме изправени пред втората хипотеза на разпоредбата, уреждаща регресните иски, а именно - по чл. 410, ал. 1, т. 2 от ГПК. Обхватът на суброгационното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, и от размера на обезщетението, което отговорното лице по [чл.49 ЗЗД](#) дължи на застрахования. Видно от приетото по делото заключение действителният размер на причинените вреди възлиза на 525, 12 лева. С оглед изложеното, искът е основателен до пълния предявен размер, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда, до пълното изплащане на сумата.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено и искането за присъждане на разноски на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, съгласно представеният по делото списък на разноските по чл. 80 от ГПК, в общ размер 890 лева, както следва – 50 лева заплатена държавна такса, 360 лева адвокатско възнаграждение с ДДС, 400 лева депозит за САТЕ и 80 лева депозит за свидетел.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С О, с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. С, ул. „...“ № ..., представляван от Й Ф, да заплати на ... "ФИРМА" ЕАД, с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление АДРЕС, представлявано от Н Д Ч и Т И – изпълнителни директори, сумата в размер на 138, 64 лева /сто тридесет и осем лева и шестдесет и четири стотинки/, представляваща регресна претенция по чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ във вр. с чл. 49 и 50 и чл. 45 от ЗЗД, ведно със законна лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда – 21.12.2022 г. до изплащането на сумата, както и сумата в размер на **890 /осемстотин и деветдесет/ лева, представляваща направените по делото разноски, както следва – 50 лева заплатена държавна такса, 360 лева адвокатско възнаграждение с ДДС, 400 лева депозит за САТЕ и 80 лева депозит за свидетел.**

Банкова сметка на ищеца:

BG60STSA...

BIC: ...

...

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____